

CRÉIXER COM A PERSONA

Àlex Entrena Sànchez

L'Institut, un centre normal i corrent on tothom passa vulgui o no vulgui per acabar els seus estudis obligatoris i segueixi, sempre que vulgui, amb els seus estudis ja sigui amb el tan comú Bat, o bé amb algun cicle formatiu i després cap amunt, a seguir estudiant o treballant però sempre ha sigut, és i serà el centre on tothom passa per fer els seus últims estudis, com a mínim. I el primer record més divertit i anecdòtic és el fet que gràcies a aquest centre, a dia d'avui sé tot el que sé i puc dir que puc viatjar arreu d'Europa, com a mínim, amb tranquil·litat ja que gràcies al centre he viatjat fora de Catalunya, un cop a França i un altre a Portugal.

Per això el que crec que sempre recordaré del meu centre de secundària Narcís Oller són aquests meravellosos viatges.

El primer, a Metz, va ser gràcies a un professor genial que em va ensenyar francès, a ser persona fora de casa, estimar una llengua que encara no coneixia i amb la seva paciència saber aguantar un petit adolescent com era aquells dies. També vull dir que, el francès, aquesta llengua que avui en dia no se li dóna tanta importància com a l'anglès, per exemple, és molt important i bonica d'aprendre i espero que d'aquí poc pugui examinar-me d'algun examen en francès per dir que tinc un títol i que la passió per aquesta llengua me la va transmetre aquest professor; Rafel Cabré (per cert, moltes gràcies per ensenyar-me tot el que sé de francès!).

Després el famós i tan important viatge de fi de curs. Encara recordo tota la preparació amb què vam dur a terme les activitats per guanyar diners. Els polvorons, les samarretes... tot amb una gran il·lusió per saber que anàvem a viure una experiència que tothom deia que era tan i tan important, i ara, que ja l'he passat puc dir que ho és. Tots els professors, que amb els seus esforços ens van permetre deixar d'anar a classe per assistir a les reunions i preparar-ho tot; d'altres que, encara que no ho fossin, ens donaven la responsabilitat de les nostres accions en nom de tot 4t d'ESO. Tot aquest esforç crec que també forma part d'aquest viatge

però després ve el temps en què has d'estar-hi, 5 dies que se't fan curtíssims, amb 3 professores que acabes estimant i veient-les com a amigues i no com a professores. El primer que em ve al cap és una cosa que només podran entendre les persones que vam estar allí, però intentaré fer-vos-en cinc cèntims. Vam tenir un guia, i tot i que ara no me'n recordo com es deia, era el millor guia perquè ens en rèiem d'ell, ja que era molt i molt pesat i les seves explicacions se'ns feien eternes, sempre que el necessitàvem ens venia a ajudar, una d'aquelles persones que ens va acompanyar en el viatge tan important i que forma part dels nostres records. Un altre record és la diversió amb els companys. Sempre units i passant-nos-ho perfecte amb les nostres tonteries que es van quedar allí i algun mal rotllo perquè mai havíem estat junts tant de temps.

Per això he de donar importància a aquestes dues experiències que a dia d'avui potser no ho són tan, d'importants per al meu futur acadèmic, però que recordo amb tota il·lusió. Són d'aquelles coses que el centre ofereix i que els alumnes ho agraeixen moltíssim.

De viatge de final de curs, a Portugal!

I siguem sincers, l'Institut en aquella època quan comences és una mica avorrit, t'has d'aixecar molt aviat, pensant en tot el que has de fer, els deures, els exàmens, l'estrès que t'arriba quan hi penses... se't fa tot insuportable i costa amunt, però vas fent, a poc a poc, i els anys van passant, un rere l'altre, inescapables i tu tens dues opcions: o bé t'agafes al teu tren i vas fent, aprovant ja sigui amb excel·lents i notables, o bé justet, o suspens i repeteixes un altre any en el centre, les mateixes parets però diferents companys... la qüestió és quin profit en treus?

En aquells dies no hi pensaves, sols ho feies per als pares, o bé per a tu mateix si eres molt exigent, però mai arribaries a pensar que et serviria per treballar... Un llibre de socials? D'anglès? Per treballar? Però avui en dia, veus que pot ser que el que vas estudiar no et sigui útil per a la teva carrera i no ho tornis a donar mai més, però és una cultura adquirida, una intel·ligència que durant 4 anys (eterns, per a tu en aquell moment), amb el temps, es fan bonics i penses com n'eres de feliç en aquell temps.

Jo, per sort o mala sort, no sé què dir avui en dia... encara segueixo estudiant en les mateixes parets i ja és l'últim any... tots aquests moments encara els tinc molt frescos i ja els començo a veure com una etapa passada molt divertida, on l'únic que feia era d'una cosa molt petita exagerar-la molt per semblar important quan explicava als altres què feia al famós institut.

Ara ja no em cal, he madurat (o això sembla), i ha sigut en gran part a aquestes parets, a aquests professors que, durant quasi 6 anys, m'han perseguit demanant-me treballs (tot i que sempre els presentava...) i m'han ajudat a créixer civilitzadament i a educar-me com a alumne seriós i respectuós.

En conclusió, l'Institut, un lloc on he passat un temps i una etapa de la meua vida, es pot resumir en un edifici fred i rústic però, per a mi, un lloc humit on he passat la meitat de la meua infància, he conegut gent fantàstica que avui en dia encara veig

pel carrer i saludo (encara que sempre hi han excepcions), he conegut professors genials que m'han ensenyat moltes coses, d'altres que... bé, deixem-ho dient que m'han ensenyat la matèria i, sobretot, un lloc on he crescut com a persona amb un nivell d'educació bastant bo.

Per tant, l'Institut, aquest lloc on tothom ha de passar i fer els seus estudis secundaris obligatoris, pot ser un lloc molt fred; però jo, després d'haver cursat a l'Institut Narcís Oller, puc dir amb orgull i el cap aixecat que és un lloc on la gent surt molt preparada per a la vida futura, ja que encara que no ho hagi posat en pràctica, ho sé per persones que sí que han tingut un futur molt bo.

L'Àlex Entrena (última filera, tercer de la dreta) amb els seus companys de 4t d'ESO durant el curs 2010-11. (Arxiu del centre)